

Motion till riksdagen 2010/11:K255

av **Maria Abrahamsson (M)**

Beviljande av tjänstledighet för riksdagsledamöterna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av reglerna för ledamöternas ledighet.

Motivering

Riksdagen har beslutat att inte bevilja ledamoten Thomas Bodström (S) tjänstledighet med hänvisning till att en stor del av den aktuella ledigheten inte avser föräldraledighet med föräldrapenning. Beslutet grundas på praxis, eftersom det varken i riksdagsordningen eller i någon annan författning finns bestämmelser som hindrar riksdagen från att bevilja tjänstledighet. Denna situation är i sig otillfredsställande eftersom den kan leda till olika behandling av ansökningar och osäkerhet om vad som gäller.

Avslagsbeslutet i fallet Bodström sätter fingret på behovet att se över gällande ordning för ledamöternas möjlighet att beviljas ledighet från riksdagsuppdraget.

I riksdagsförvaltningens PM *Ansökan om ledighet från uppdraget som ledamot* anges att riksdagen enligt praxis är mycket restriktiv med att bevilja en ledamot tjänstledighet av andra skäl än sjukledighet, föräldraledighet och ledighet att vara statssekreterare. Undantagsvis har också internationella uppdrag godkänts.

Mina invändningar mot nuvarande ordning är i huvudsak fyra:

För det första finns det redan ett väl fungerande ersättersystem för ledamöter som är borta en längre tid. Det stör på inget sätt själva riksdagsarbetet att en vikarie tjänstgör i stället.

För det andra kan man fråga sig varför en riksdagsledamot utan vidare får tjänstledigt i egenskap av småbarnsförälder när det i princip är omöjligt att temporärt få vara borta på grund av något annat behjärtansvärt skäl. Ledighet

Fel! Okänt namn på

för barn tillsyn i all ära, men det finns också andra livsval och ledighetsprioriteringar som bör respekteras.

För det tredje är partierna sedan länge överens om att politiken och det politiska systemet generellt behöver vitaliseras. Ett sätt att tillföra riksdagspartierna friskt syre i form av nya förmågor vore att inte bara ge ordinarie ledamöter rätt utan också stimulans att då och då ta ledigt för studier, resor eller helt enkelt förkovran i livserfarenhet. Det vore en effektiv metod om man vill öka riksdagens genomströmning av nya politiker av alla åldrar, ursprung och kön.

Ett fjärde skäl att se över gällande praxis för riksdagsledamöters möjlighet att beviljas ledighet har riksdagsstyrelsen själv angett i riksdagsförvaltningens ovan nämnda PM: ”Riksdagens ledamöter får sitt mandat av väljarna i samband med val. Det är ledamotens ansvar att leva upp till detta förtroende. I nästa val avgör väljarna om förtroendet skall förnyas.”

Stockholm den 19 oktober 2010

Maria Abrahamsson (M)